تمرین ۱- با مطالعهی بخش ۱ و ۲ مرجع "classification metrics.pdf" و بررسی نحوهی محاسبهی ۱ مرجع "classification metrics.pdf" و بررسی نحوهی محاسبه کنید. (حدالامکان F-1 Score از روی Confusion Matrix، این مقادیر را برای ماتریس زیر که برای طبقهبندی ۵-کلاسه است، محاسبه کنید. (حدالامکان محاسبات کامل نوشته شوند)

	True Class					
Predicted Class		А	В	С	D	Е
	Α	100	20	30	40	10
	В	20	200	50	10	30
	С	10	20	250	50	30
	D	10	10	20	300	50
	Е	10	20	30	40	300

6126 W J. Co LD LD True closes FOYAII . YA

Precision:

1

Precisio B= 0, 45014149

Recalli

$$F1-B= V_{V} = 01499$$
 $F1-C: V_{A} = 1990$
 $F1-D: V_{A} = 01400$
 $F1-E: V_{A} = 01400$
 $V_{A} = 01400$
 $V_{A} = 01400$
 $V_{A} = 01400$
 $V_{A} = 01400$

تمرین ۲- یکی از روشها مقابله با over-fitting، استفاده از لایهی Dropout است. این کار را میتوان برای هر یک از لایههای تعریفشده داد. Sequential در Keras با استفاده از دستور (model.add(keras.layers.Dropout(rate) پس از تعریف لایهی مد نظر انجام داد. برای مثال کد:

 $model. add (keras. layers. Conv2D (64, kernel\_size=(3, 3), activation="relu"))$

model.add(keras.layers.Dropout(0.2))

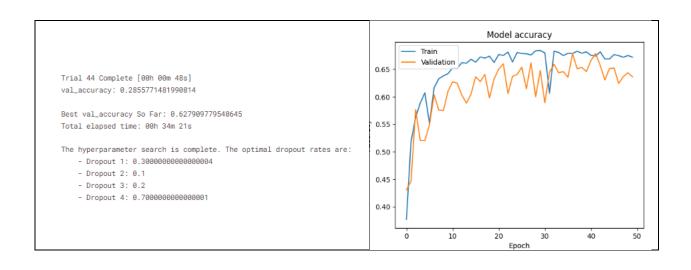
یک لایهی کانولوشنی حاوی Dropout با احتمال حذف نورون ٪۲۰ را به مدل Sequential اضافه می کند. در کد "CNN(CIFAR-10).ipynb" با اعمال لایهی Dropout پس از لایههای Conv و Dense با نرخهای حذف نورون (آرگومان rate) متفاوت نتیجهی حاصله روی عملکرد مدل را تحلیل کنید. (کد با نتیجه حاصله با بهترین نرخهای Dropout را بصورت یک فایل ipynb ارسال نمایید.)

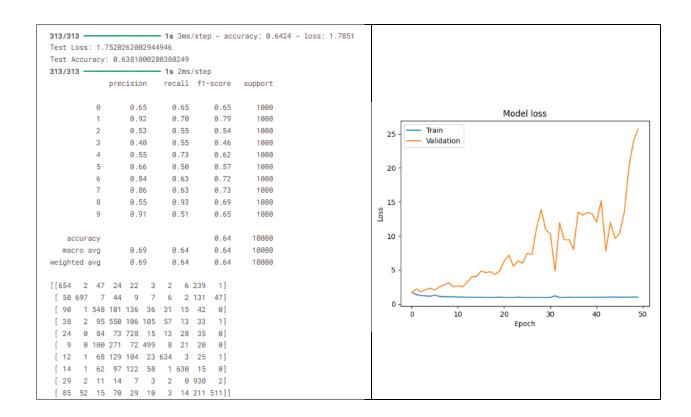
تمامی کدها در Kaggle ران شدهاند و کدهای آنها به Colab انتقال داده شده است. در صورت نیاز به خود Kaggle اطلاع بدید تا به شما دسترسی بدهم.

در تمرین ۲ با استفاده از Keras-Tuner بهترین مقادیر Dropout برای هر لایه بدست آورده شده ولی کماکان مدل مشکلی که در تمرین ۳ گفتید را داشت، پس به صورت گام به گام موارد زیر اضافه شد تا اثر هر کدام دیده مدل مشکلی که در تمرین ۳ گفتید را داشت، پس به صورت گام به گام موارد زیر اضافه شد تا اثر هر کدام دیده و گزارش شود. در نهایت بهترین مدل، مدلی است که از Dropout ،LR-Schecular ،EarlyStopping و گزارش شود. در نهایت بهترین مدل، مدلی استفاده می کند و مقدار بهینه تمامی این پارامترها توی هر بخش گزارش شده است.

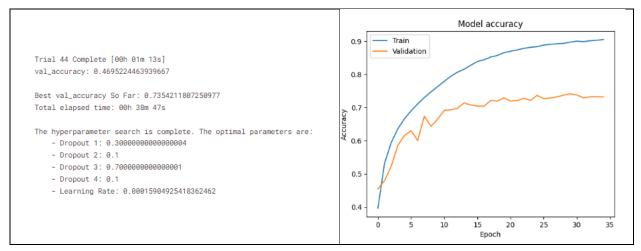
- L2 Regularization
  - **Dropout**
- EarlyStopping and Learning Rate Scheduler
  - Batchnormalization •

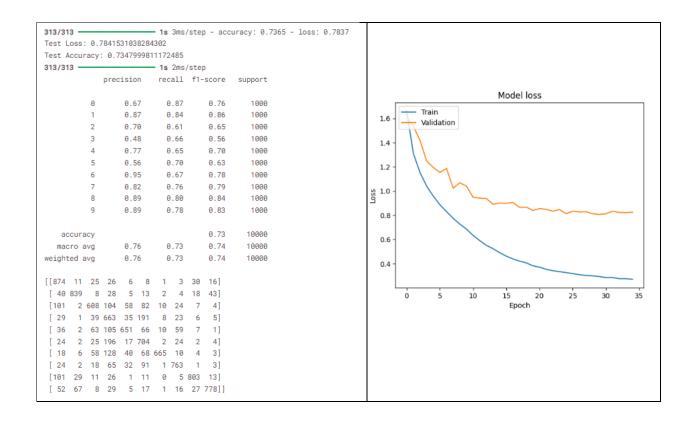
۱. مدل بهینه با استفاده از Dropout

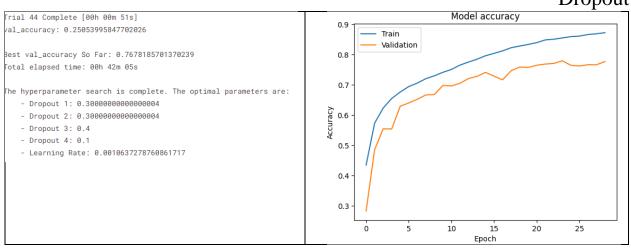
۲. مدل بهینه با استفاده از ER-Schecular ،EarlyStopping و CR-Schecular و

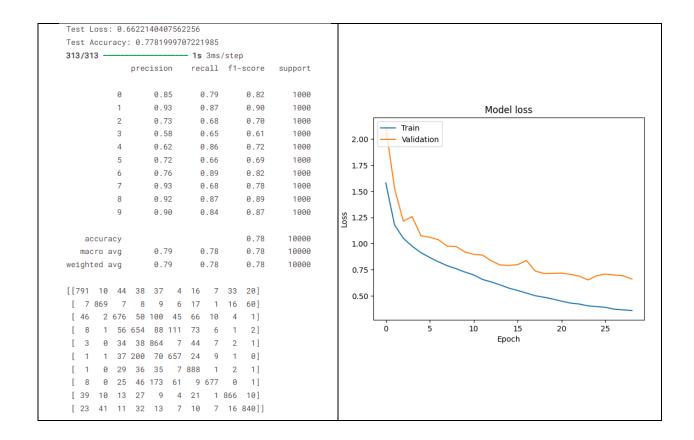

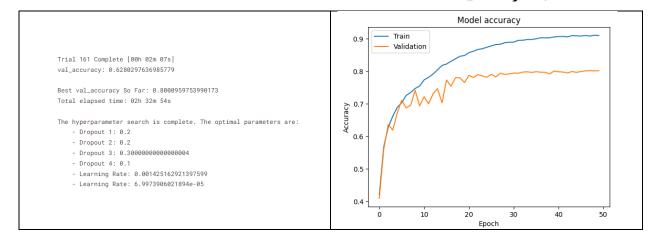
۳. مدل بهینه با استفاده از Batchnorm ،LR-Schecular ،EarlyStopping و

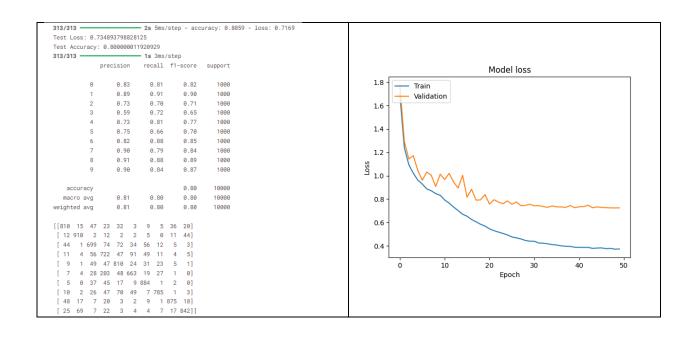
Dropout

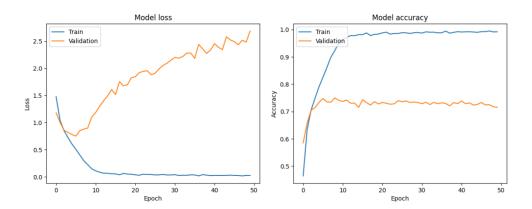

1. مدل بهینه با استفاده از EarlyStopping، EarlyStopping ه. Propout و Propout و Propout و Propout

تمرین ۳– در اجرای کد دفترچهی "CNN(CIFAR-10).ipynb" (و "ANN(CIFAR-10).ipynb") میبینیم که مشابه شکل زیر پس از اجرای تعدادی دوره آموزش، Validation-Accuracy مدل ثابت میماند و تغییری نمیکند. با این حال Validation-Accuracy مدل افزایش میابد و حتی از مقدار اولیه خود نیز بیشتر میشود. چگونه این پدیده را تحلیل میکنید. آیا نباید با افزایش Loss، مقدار کاهش یابد؟

نتيجه گيرى:

با اضافه کردن هر کدام از این پارامترها (در سوال ۲) به مدل، از Overfitting جلوگیری کردم که در نهایت مدل هم کاهش loss بسزایی دارد و هم accuracy بالاتری، یعنی در عین افزایش دقت، اطمینان (Confidance) مدل هم افزایش داده شده است.

بررسي بالانس بود:

چون مدل می تواند دقت تقریباً یکسانی داشته باشد اما Confidanceهای متفاوتی داشته باشد که هرچقدر Confidance کمتر شود Loss بیشتر می شود.

این اتفاق به این دلیل میافتد که ما در آخرین لایه شبکه از softmax استفاده کردهایم. softmax به تنها چیزی که نگاه میکند این است که در آخرین لایه کدام کلاس احتمال بیشتری دارد و آن به عنوان کلاس خروجی انتخاب میکند و از این رو اگر Confidance آنقدر کم شود که کلاس را اشتباه تشخیص ندهد (کلاس درست بیشترین احتمال را بین مابقی کلاسها داشته باشد) و فقط اطمینان (Confidance) از کلاس انتخابی کاهش یابد، در نتیجه روی Accuracy اثری ندارد و مقدار Loss افزایش مییابد.

$$\begin{aligned} &\textit{Multi-Classes}: \\ &loss = -\sum_{i=1}^{\textit{classes}} y_i \cdot \log \hat{y}_i \\ &\textit{Accuracy} = \frac{\textit{Number of Correct Predictions}}{\textit{Total Number of Predictions}} \end{aligned}$$